10

ഉത്തരരാജ്യം

രെഹബെയാമിന്റെ സ്ഥാനം ഏൽക്കൽമുതൽ യെരുശലേമിന്റെ വീഴ്ച വരെ

ബി.സി. 975-586

(1 രാജാക്കന്മാർ 12-22; 2 രാജാക്കന്മാർ 1-25; 2 ദിന. 10-36[1])

ആമുഖം. – ശമര്യയുടെ വീഴ്ച യിസ്രായേൽ രാജ്യത്തിന്നു അവസാനം കുറിക്കുകയും, ഇരട്ട രാജ്യ കാലയളവ് അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. യെഹൂദ്യ ഏതാ് നൂറ്റിഅൻപതു വർഷം നീുനിന്നു;പിന്നെ ശമര്യ പിടിച്ചെടുത്തപ്പോൾ യിസ്രായേലിനേക്കാൾ യെഹൂദ്യക്ക് അത് പ്രാധാന്യം കുറയുകയും, ഒരു കാലത്ത് യെഹൂദ്യയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നാനൂറുവർഷക്കാലം ഐക്യതയുായിരുന്നതായി കാണുന്നു.

ഒരു വലിയ പേരിന്റെ സ്വാധീനം നിലനിർത്തിയതായി യെഹൂദാ ചരിത്രം വിവക്ഷിക്കുന്നു. മാതൃകാരാജ്യവും രാജാവും ആയി ദാവീദിന്റെ വാഴ്ച്ച രൂപപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രവാചക പ്രത്യാശകളും ദേശത്തിന്റെ ജന്മവാസനകളും അവനിലും അവന്റെ വംശത്തിലും കാണാം. ശലോമോന്റെ വിഗ്രഹാരാധനയെന്ന അധാർമ്മികതക്കുശേഷം, അവ കുറേക്കാലത്തേക്ക് യെരോബെയാമിലും ഉത്തരരാജ്യത്തിലും ഉായിരുന്നു. രഹബെയാമിനു കലഹം അമർച്ച ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. വംശങ്ങളുടെ സ്ഥാപകരായി പ്രവചനപരമായി നാമകരണം ചെയ്തിരുന്നത് ഏഹുവിനെയും യെരോബെയാമിനേയും ആയിരുന്നു; എന്നാൽ അവർ രുപേരും പ്രവചന പ്രത്യാശകളെ നിരാശമാക്കി. അവസാനം, അശൂര്യക്കുമുൻപു ശമര്യയും യിസ്രായേലും താഴ്ന്നു പോയപ്പോൾ, യെഹൂദ്യയെന്ന ചെറിയ രാജ്യം “ദേശീയ മനോഭാവത്തിന്റെ മുഴുവൻ പങ്കും കൈക്കലാക്കി.”

ബൈബിൾ ചരിത്രത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശം നാം മറക്കരുത്, അതായത്., വാസ്തവത്തിലുള്ള മതത്തിന്റെ ആരംഭവും പുരോഗതിയും കത്തുക എന്നത്. ആ വിഷയത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വേണം നാം എബ്രായ ചരിത്രം പഠിക്കുവാൻ. അങ്ങനെ കാൽ, ദക്ഷിണരാജ്യത്തിന്റെ നാനൂറു വർഷകാലയളവ് താഴ്ചയുടെയും നവോത്ഥാനത്തിന്റെയും കാലഘട്ടമായി തരം തിരിക്കാവുന്നതും, അന്നത്തെ രാജാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ച്ചയുടെ സ്വഭാവം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതുമാണ്. യിസ്രായേലിന്നു വിപരീതമായി, യെഹൂദ്യ, ദാവീദിന്റെ കീഴിൽ, ഒരൊറ്റ വംശമായി നിലകൊിരുന്നു.

I. ആദ്യത്തെ താഴ്ചയും നവോത്ഥാനവും.

നാലു വാഴ്ചകൾ, നൊണ്ണൂറുവർഷം.

1. രഹബെയാമിന്റെയും അബീയാമിന്റെയും കീഴിലുള്ള താഴ്ച. – *a. മതം.* – ശലോമോന്റെ കീഴിൽ തുടങ്ങിയതായ അന്യദേവന്മാരെ നമസ്കരിക്കുന്ന പ്രവണത തുടരുകയും അടുത്ത ഇരുപതുവർഷത്തോളം വർദ്ധിക്കയും ചെയ്തുവന്നു. പ്രവാചകന്മാർ അതിനെ എതിർത്തിട്ടും, ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയും, ജാതികളുടെ യാഗപീഠങ്ങൾ ദേശം മുഴുവൻ വ്യാപിപ്പിക്കയും, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അധാർമ്മികത വർദ്ധിക്കയും ചെയ്തു.

b. യിസ്രായേലിനോടുള്ള ബന്ധം. – യെരോബയാമിന്റെ കീഴിൽ പത്തു ഗോത്രങ്ങൾ വേർപിരിഞ്ഞപ്പോൾ, ലഹള അമർച്ച ചെയ്യുവാൻ രെഹബെയാം ഒരു സൈന്യത്തെ ഉാക്കി; എന്നാൽ, ശമര്യാ പ്രവാചകന്റെ ഉപദേശത്തോടു പറ്റിച്ചേർന്നതുകൊു, അവൻ ആ ശ്രമം ഉപേക്ഷിച്ചു. രു രാജ്യങ്ങൾ, എങ്ങനെയായാലും ശത്രുതയിൽ തുടരുകയും; മൂന്നു വർഷത്തെ അഹീയാമിന്റെ വാഴ്ച്ചക്കിടയിൽ, സമരേമിൽ വെച്ചുായ യുദ്ധത്തിൽ, യിസ്രായേൽ വലിയ പരാജയം നേടുകയും ചെയ്തു.

c. ശിശാഖിന്റെ കീഴടക്കൽ. – ശലോമോൻ ഒരു മിസ്രയീം രാജ്ഞിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു: എന്നാൽ യെരോബെയാമിന്റെ വശത്ത് നയിൽ തീരത്ത് ഒരു പുതിയ വംശം എഴുന്നേറ്റു. ശിശാഖ്, ആ വംശത്തിൽ പെട്ട രാജാവായിരുന്നു, അവൻ പാലസ്തീൻ കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും, യെരുശലേം കൈക്കലാക്കുകയും, സ്വർണ്ണ ഖജിതമായ ആലയത്തെ ഉടച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു. ശിശാഖ് അങ്ങനെ ബൈബിൾ വിവരണത്തിലെ ഞെട്ടിക്കുന്ന ഒരനുഭവം വിടുകയും, കർണ്ണാകിലെ[2] വലിയ ആലയത്തിന്റെ ചുവരുകളിൽ കൊത്തുപണി നടത്തുകയും ചെയ്തു.

2. ആസയുടെയും യഹോശാഫാത്തിന്റെയും കീഴിൽ നവോത്ഥാനം. – *a. നവീകരണം.* – മുമ്പുായിരുന്ന രു രാജാക്കന്മാരുടേതിൽനിന്നും നിർമ്മലതയിലും വീര്യത്തിലും ആസയുടെ നാല്പത്തി-ഒന്നു വർഷത്തെ ഭരണത്തിൽ വ്യത്യാസമുായിരുന്നു. വളരെക്കാലത്തേക്ക് അവൻ നല്ല സമാധാനം അനുഭവിച്ചിരുന്നു, അതുാകുവാൻ കാരണം അവൻ ജാതികളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളും യാഗപീഠങ്ങളും നീക്കം ചെയ്തതുകൊും യെഹോവയെ ആരാധിക്കുന്നതു പുനഃസ്ഥാപിച്ചതുകൊുമാണ്. യഹോശാഫാത്ത് നീതിപൂർവ്വം ഇരുപത്തിഅഞ്ചു വർഷത്തോളം വാണു. നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥ മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയും, നിരന്തരമായി മതപരമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും, അവന്റെ അപ്പന്റെ നവീകരണമാതൃക തുടരുകയും ചെയ്തു.

b. ഐത്യോപ്യനായ സേരഹിന്റെ ആക്രമണം. – സേരയുടെ കീഴിൽ ഒരു ദശലക്ഷം ഐത്യോപരെ ആക്രമിച്ചതിനാൽ ആസയുടെ സമാധാനം നഷ്ടമായി. ആസ ദൈവത്തോടു താല്പര്യപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊാണ് യുദ്ധത്തിനുപോയതും, നിർണ്ണായകമായ വിജയം കൈവരിച്ച് പിന്നീട് ആ ഭാഗത്തുനിന്ന് മുന്നൂറുവർഷത്തേക്ക് ആക്രമണം ഉാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. വലിയ യോഗം വിളിച്ചുകൊാണ് ആസാ വിജയം ആഘോഷിച്ചത്, അന്ന് ദേശീയ ഉടമ്പടി പുതുക്കുകയും നവീകരണ പ്രവൃത്തി അപ്പോഴും പുരോഗമിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

c. വൈവാഹിക ബന്ധം. - ആസയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനം അവൻ യിസ്രായേലിനെതിരെ സിറിയയുമായി ഒരു സഖ്യമുാക്കി. യെഹോശാഫാത്ത് തന്റെ അപ്പന്റെ നയത്തിന് എതിരായി, യിസ്രായേലുമായി സഖ്യമുാക്കി തന്റെ മകനെക്കൊ് ആഹാബിന്റെ മകളെക്കൊു വിവാഹം കഴിപ്പിക്കയും, സിറിയക്കെതിരായ യുദ്ധത്തിൽ ആഹാബിനെ സഹായിക്കയും ചെയ്തു.

II. രാമത്തെ വീഴ്ച്ചയും നവോത്ഥാനവും. ഒമ്പതു വാഴ്ച്ചകളും, ഇരുനൂറു വർഷവും.

1. **താഴ്ച്ച.** - *a. യെഹോരാമും അതല്യയും.*- യെഹോശാഫാത്തിന്റെ മകൻ, യെഹോരാം, അവനു ശേഷം സിംഹാസനാരൂഢനായി. അവൻ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നതു, ആഹബിന്റെ മകളായ അതല്യയെയായിരുന്നു. അവൻ തന്റെ അമ്മയുടെ നിഷ്ഠൂരമനോഭാവവും ബാൽ ആരാധനയും കൊാണ് യെഹൂദ്യയിലേക്കു വന്നതു. ആസയുടേയും യെഹോശാഫാത്തിന്റേയും ന്യായമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. എട്ടു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം യെഹോരാമിന്റെ മകൻ അഹസ്യാവു രാജാവായി; എന്നാൽ യേഹു യിസ്രായേലിൽ ആഹാബിന്റെ സിംഹാസനം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ നാശവുമുായി. അതല്യാവു രക്ഷപ്പെടുകയും, ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭരണമെല്ലാം പിടിച്ചെടുത്തു, രാജകുടുംബത്തിലെ, ശിശുവായിരുന്ന യെഹോവാശിനെ ഒഴിച്ചു, മറ്റെല്ലാവരെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു, ആറു വർഷത്തേക്കു യെഹൂദ്യയിലെ ഇസബേലിനെക്കാൾ മോശമായിരുന്നു. ദാവീദിന്റെ വംശാവലി ഇപ്പോൾ ഒരൊറ്റ ശിശുവിലേക്കു ഒതുങ്ങിയിരിക്കയാണ്, സിംഹാസനത്തിൽ ജാതിയിൽപെട്ട രാജ്ഞിയിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ ദാവീദിന്റെ വംശം അണയാറായിരിക്കുന്നു; യെഹോശാഫാത്തിന്റെ തെറ്റായ വിവാഹനയത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ അത്ര കൈപ്പേറിയതായിതീർന്നു.

b. യോവാശും പ്രതികരണവും. - പ്രായം ചെന്ന മഹാപുരോഹിതനായിരുന്ന യെഹോയിയാദാവു, അവസാനം അതല്യാവിനെ കൊല്ലുകയും, ബാലനായിരുന്ന യോവാശിനെ രാജാവാക്കുകയും ചെയ്തു. കുറെ കാലത്തേക്കു രാജ്യം പഴയ വിശുദ്ധിയിലേക്കു മടങ്ങി വന്നെന്നു തോന്നിയെങ്കിലും; യോവാശിന്റെ മരണശേഷം, വീും അധഃപതനത്തിലേക്കു കൂപ്പുകുത്തുന്ന പ്രവണതയായിരുന്നു, യോവാശിന്റെ കീഴിലായിരുന്ന പ്രവാചകനായിരുന്ന സെഖര്യാവു രക്തസാക്ഷിയാവുകയും ചെയ്തു.

c. ഉസിയാവു. - പിന്നീടുായ അമസ്യാവിന്റേയും, ഉസ്സിയാവി ന്റേയും, യോഥാമിന്റേയും മൂന്നു വാഴ്ച്ചകളിൽ, ഉസ്സിയാവ് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയനായിരുന്നു. അത് ഒരു വീര്യത്തിന്റേയും, മുഖ്യമായി, സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടേയും, അമ്പത്തി-രു വർഷത്തെ ഭരണമായിരുന്നു. അവന്റെ വിജയങ്ങൾ അവനെ നശിപ്പിച്ചു. രാജാവിന്റേതല്ലാത്ത, പുരോഹിതന്റെ മാത്രം ജോലിയായിരുന്ന, ധൂപവർഗ്ഗം, അർപ്പിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചതുകൊു, അവൻ കുഷ്ഠരോഗിയാവുകയും, പിന്നീട് അത് ഒരിക്കലും ഭേദമാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

d. ആഹാസും മതഭ്രംശവും. - ആഹാസിന്റെ വാഴ്ചവരെ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ സ്വാധീനത്തിൽ ആശ്രയിച്ചിരുന്നവർ, തുറന്നതും പൊതുവായതുമായ, മതഭ്രംശത്തിലേക്ക് നീങ്ങുകയുായി. ബാലിന്റെ യാഗപീഠങ്ങളും രൂപങ്ങളും എല്ലായിടത്തും വ്യാപിപ്പിച്ചിട്ടും തൃപ്തിവരാതെ, "അവന്റെ

മക്കളെ തീയിൽ കൂടി നടത്തി”[3]; അതായത്., അവർക്കുവേ മോളോക് ദേവനുവേ യാഗം കഴിപ്പിച്ചു. രാഷ്ട്രീയ താഴ്ച്ചയെ തുടർന്ന് ധാർമ്മിക മായ നാശവും സംഭവിച്ചു. ഏദോമ്യരുടെയും, ഫെലിസ്ത്യരുടെയും, സിറി യക്കാരുടെയും, യിസ്രായേലിന്റെ പോലും അലട്ടൽ, അവരുടെ അപ്പോഴത്തെ വീഴ്ച്ചക്കു കാരണമായി, ആഹാസ്, വലിയ കപ്പം കൊടുത്തു, അശൂര്യരു മായിച്ചേർന്ന് ഒരു പ്രതിരോധ സഖ്യം ഉാക്കി, അപ്പോൾ അത് ശക്തിയുടെ കൊടുമുടിയിലെത്തി.

2. ഹെസെക്കിയേലിന്റെ കീഴിൽ നവീകരണം. – *a. യെശയ്യാവും നവീ കരണവും.* – യെഹൂദ്യയിലെ ആദ്യ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലയളവിലേക്കും അവരുടെ എഴുത്തുകളിലേക്കുമാണ് നാം ഇപ്പോൾ എത്തിയിരിക്കുന്നത്: യോവേൽ, ആമോസ്, മീഖാ, നാഹൂം യെശയ്യാവ് എന്നിവരാണ് അവർ. യെശയ്യാവ്, പൊതുവിൽ “അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം,” എന്നു വിളിക്ക പ്പെടുന്ന അവന്റെ പ്രവചന എഴുത്തുകൾ നാലു മേഖലകളിൽ പ്രസംഗി ക്കുകയും പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഹെസെക്യാവിന്റെ വാഴ്ച യിൽ അവൻ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു. തീർച്ചയായും, അവൻ ആദ്യ പ്രവാചകനായി മഹാപുരോഹിതനെയും രാജാവിനെയും യെഹൂദ്യ യിൽ വന്നു നിഷ്പ്രഭമാക്കി. യിസ്രായേലിൽ ഏലിയാവും ഏലീശയും അവ രുടെ നായകശ്രേഷ്ഠത കൊു രാജാക്കന്മാരുടെ വളർച്ച മുരടിപ്പിച്ചു. യെശ യ്യാവു ആണ് യെഹൂദ്യയിൽ അത്തരം ഒരു സ്ഥാനം ആദ്യമായി ഒരുക്കിയത്. അവൻ ഒരു രാജനീതിനിപുണനും പ്രവാചകനുമായിരുന്നു, രാജസന്നിധി യിൽ അധികവും പ്രത്യക്ഷനാവുകയും ചെയ്തു. ആഹാസിന്റെ വാഴ്ച്ച യിൽ അവന്റെ ജ്വലിക്കുന്ന വാക്കുകൾ മങ്ങിപ്പോയെങ്കിലും, ഒടുവിൽ അവയ്ക്കു ഫലമുായി. അശൂര്യരുമായി ഉത്തര രാജ്യത്തിന് മരണകര മായ പ്രതിസന്ധി നേരിട്ടപ്പോൾ, ഹെസക്യാവു യെശയ്യാവിന്റെ ആലോചന യാൽ പ്രേരിതനാവുകയും, മതപരമായുള്ള കാര്യങ്ങളിലേക്ക് യെഹൂദ്യയെ വളർത്തി, പുതിയ ആശ്വാസം കൈവരിക്കുമാറാക്കി. ദാവീദിന്റെ കാലം മുതൽക്ക് സ്ഥിരമായ വിശുദ്ധിയിലും ഉദ്ദേശത്തിലും സിംഹാസനത്തിൽ തുട രുവാൻ ഒരു രാജകുമാരൻ ഇല്ലായിരുന്നു. തെറ്റായ ബാൽ ആരാധനയും ഭയങ്കരമായ മൊളോക്ക് ആരാധനാക്രമവും യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്നതി ലേക്കു വഴിമാറി. അതു ഒരു വിഗ്രഹാരാധനാ വസ്തുവായി തീർന്നതുകൊ് മോശെ ഉാക്കിയതായ പിത്തള സർപ്പത്തെ അവൻ നശിപ്പിച്ചു, പിന്നെ യെരുശലേമിൽ പെസഹാ പെരുന്നാൾ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, അങ്ങനെ യിസ്രായേലിലെ ശേഷിച്ചവരെ, ആ ആഘോഷത്തിൽ പങ്കുചേരുവാൻ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു.

b. സെന്നാഖരീബിന്റെ ആക്രമണം. – ആ ആഘോഷം അശൂര്യയിലെ, സെന്നാഖരീബിന്റെ ആക്രമണത്തിന്റേതായിരുന്നു. ആഹാസ് അശൂര്യർക്ക് കപ്പം കൊടുത്തുകൊിരുന്നു; എന്നാൽ ഹെസെക്യാവു, യെശയ്യാവിന്റെ ഉപദേശത്തിന് എതിരായി, മിസ്രയീമിന്റെ സഖ്യത്തിനുവേ അശൂര്യനെ കൈമാറുകയും, കപ്പം കൊടുക്കൽ നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. സെന്നാഖ രീബ് യെഹൂദ്യയെ ആക്രമിക്കുകയും പല പട്ടണങ്ങളും പിടിച്ചെടുക്കുക യും, രുലക്ഷം പേരെ പ്രവാസികളായി കൊുപോകയും, യെരുശലേ മിൽ, ഉപരോധം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒരു മിസ്രയീം ആക്രമണ ത്തിന്റെ ഭീഷണിയാൽ അവനെ, ചില രഹസ്യ ലഹളയാൽ, നൂറ്റി എൺപ

ത്തി–അയ്യായിരം പേർ ഒറ്റ രാത്രിയിൽ, നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ബൈറോൺ ആ സംഭവത്തെ തന്റെ കവിതയിൽ ഇപ്രകാരം ആഘോഷപര മായി വിവരിക്കുന്നു: "ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിനിടയിലേക്ക് ചെന്നായ് വരുന്നതു പോലെ ആയിരുന്നു അശൂര്യരുടെ വരവ്." സെന്നാഖരീബിന്റെ നിനബെ യിലെ എഴുത്തുകൾ അവന്റെ വിജയങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നതാണ്, എന്നാൽ ആ കുഴപ്പത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നില്ല, എന്നാൽ ഹെരോദോത്തസ് അതിനെ കുറിച്ചു പറയുന്നു്.

III. മൂന്നാമത്തെ താഴ്ചയും നവീകരണവും. മൂന്നുവാഴ്ചകളും, നൊണ്ണൂറുവർഷവും.

1. **മനേശയുടെയും ആമോന്റെയും കീഴിലെ താഴ്ച.** – ഹെസെക്യാ വിന്റെയും യെശയ്യാവിന്റെയും നവീകരണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നത് താല്ക്കാ ലികമായിരുന്നു എന്നാണ്. വിഗ്രഹാരാധനയോടുകൂടിയ രാജകീയ പാർട്ടി അതോടൊപ്പം ഉായിരുന്നു എന്ന് സംശയരഹിതമായി പറയാം. ഹെസെ ക്യാവു മരിച്ചപ്പോൾ, വീും അവർ മേൽകൈ നേടുകയും, പിന്നെ അവന്റെ മുന്നിൽ മനേശയുടെ കീഴിൽ, അൻപത്തി അഞ്ചുവർഷം ഭരണം നടത്തുക യും, ദേശം വളരെ പെട്ടെന്ന് താഴേക്കു കൂപ്പുകുത്തുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള വിഗ്രഹാരാധനകൾ കൊുവന്നുവെന്ന് തോന്നുന്നു; ബാൽ ആരാധന, മൊളോക് ആരാധന, കൽദയരുടെ താരാരാ ധന, മന്ത്രവാദം, ഭീകരമായ ഉപദ്രവങ്ങൾ കൊു യെരുശലേമിനെ രക്ത ക്കളമാക്കി – അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ആയിരുന്നു ആ നീ വാഴ്ചയിൽ സംഭവിച്ചിരുന്നത്. യെഹൂദ പാരമ്പര്യം വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ, ആ സമയത്താണ് യെശയ്യാവ് രക്തസാക്ഷിത്വം വഹിച്ചത്. മനേശയുടെ താൽക്കാലികമായ പ്രവാസം ബാബിലോണിൽ വെച്ചു അവൻ വിവേകപൂർവ്വം വിഗ്രഹാരാധ നയെ ചെറുതായൊന്നു തടഞ്ഞു; എന്നാൽ അവന്റെ മകൻ, ആമോൻ, അവന്റെ അപ്പന്റെ മോശമായ പരിശീലനങ്ങളെ അനുകരിക്കുകയും, പിന്നീ ടുായ ലഹളയിൽ അവൻ പട്ടുപോകയും ചെയ്തു.

2. **യോശിയാവിന്റെ കീഴിൽ ക്രമീകരണം.** – *a. യിരെമ്യാവും നവീകര ണവും.* – ആമോൻ മരിച്ചപ്പോൾ, അവന്റെ എട്ടുവയസു പ്രായമുള്ള മകൻ യോശിയാവിനെ, സിംഹാസനത്തിലേക്കു കൊുവന്നു. അവന്റെ മുപ്പത്തി-ഒന്ന് വർഷത്തെ ഭരണം ആ ചെറിയ രാജ്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ സൂര്യപ്രകാശമായിരുന്നു. അവൻ യെസഖ്യാവിനെ പോലെ ഒരു രാജകീയ നവോത്ഥകനായിരുന്നു; അവന്ന് യിരെമ്യാവു യെസഖ്യാവിനു യെശയ്യാവു ആയിരുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു, ആദ്യത്തെ നവീകരണങ്ങളെല്ലാം പ്രവാ ചകി ആയിരുന്ന ഹൽദയുടെ പ്രചോദനം നിമിത്തം ആയിരുന്നു, എന്നാൽ യോശിയാവിന്റെ മരണശേഷം യിരെമ്യാവിന്റെ വല്യ പ്രവർത്തികൾ ഇരു വർഷങ്ങളിലായിരുന്നു എന്നോർക്കുക. പതിനാറാം വയസ്സിൽ, യോശിയാവു കാര്യങ്ങൾ സ്വന്ത കൈകളിൽ ആക്കുകയും, വ്യക്തിപരമായി അവൻ ദൈവ ത്തിലേക്കു തിരിയുകയും ചെയ്തു; ഇരുപതുവയസ്സായപ്പോൾ, അവൻ യെരു ശലേമിന്റെ വിഗ്രഹാരാധന മാറ്റി ശുദ്ധീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി; ഇരുപത്തി-ആറാം വയസ്സിൽ, അവൻ ദേവാലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റപ്പണി ഏറ്റെടുത്തു. അറ്റകുറ്റ പ്പണി നടന്നുകൊിരിക്കുമ്പോൾ, ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് കടുെക്കുകയുായി, അത്, നഷ്ടപ്പെട്ടത്, മനേശയുടെ നീ ഇരു,

വാഴ്ച്ചക്കാലത്തായിരുന്നു. അപ്പോഴും ദൈവശ്വാസീയമായ അതിന്റെ ഉപദേശങ്ങളും ഗൗരവമായ മുന്നറിയിപ്പുകളും, വളരെ പ്രസിദ്ധമായ ശമുവേലിന്റെ കാലത്തെ പെസഹയും അവൻ ആചരിച്ച് തുടങ്ങി. ഈ സമയത്ത് അശൂര്യ താഴ്ന്നുകൊറിരിക്കയും, യോശിയാവു തന്റെ അധികാരം പഴയ പത്തുഗോത്രങ്ങളുടെ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു; ചുരുങ്ങിയത്, അവൻ ബഥേലിലും ശമര്യയുടെ മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലും കാളയെ ആരാധിക്കുന്നത് നിർത്തലാക്കുകയും, രാജ്യത്തിൽ വ്യക്തിപരമായി തന്നെ നവീകരണ പ്രവൃത്തികൾ നോക്കിക്കാണുവാൻ നാലുപ്രാവശ്യം അവൻ സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു.

b. മെഗിദോയിലെ യുദ്ധം. – യോശിയാവിന്റെ സമൃദ്ധമായ വാഴ്ചക്കു ദുരിതപൂർണ്ണമായ ഒരന്ത്യം നേരിട്ടു. വലിയ അശൂര്യരും മിസ്രയീമ്യരും വീും യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു. നേഖോ ഫറവോൻ ചാർച്ച് മിഷ്യനെ ഉപരോധിക്കുവാൻ പോയത്, എഫ്രാത്തിന്റെ മുകൾഭാഗത്ത് ആയിരുന്നു. യോശിയാവു ബുദ്ധിരഹിതമായി ഇടപെടുകയും, മെകിദോ യുദ്ധത്തിൽ അവന്റെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. യോശിയാവിന്റെ മരണം യെഹൂദ്യയെ നാശത്തിലേക്ക് നയിക്കുമെന്ന് തെളിയിച്ചു. "ദാവീദിന്റെ വഴികളിൽ നടന്ന"[4] അവസാനത്തെ രാജാവായിരുന്നു അവൻ, ദേശീയ നിയമത്തോടു അവൻ നീതിപുലർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. യിരെമ്യാവിന്റെ ദുഃഖം അതിതീവ്രമായിരുന്നു, അത് ഒരു നല്ല രാജാവിനെ കുറിച്ചുള്ള വിലാപഗാനത്തിൽ പ്രകടമാക്കിയിരിക്കുന്നതു കാണാം.

IV. അവസാനത്തെ താഴ്ചയും പ്രവാസവും.

1. **ധാർമ്മിക നാശം.** – യോശീയാവിന്റെ നവീകരണങ്ങൾ ദേശത്തിൽ വലുതായി ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നുവേണം കരുതുവാൻ. മറിച്ച് അവർ രാജകീയമായ അധികാരം ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതുകൊു, അധികാരം പോയപ്പോൾ അതിന്റെതായ ആധികാരിക പ്രവൃത്തികളും പൊയ് പ്പോയി. ഒരു ചെറിയ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ, കേന്ദ്ര ബിന്ദു യിരെമ്യാവായിരുന്നു, അവനോടൊപ്പമായിരുന്നു യുവാവായിരുന്ന ദാനീയേലും അവന്റെ കൂട്ടുകാരും, അവർ യോജിച്ച് വാസ്തവത്തിലുള്ള യിസ്രായേലിന് ഭാവി ദേശീയ ജീവിതത്തിലേക്ക് നയിച്ചു; എന്നാൽ ദേശത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗം പേരും നിരാശാജനകമായി അഴിമതിയിലായിരുന്നു. നൂറുവർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു, യെശയ്യാവുപോലും, എഴുതിയിരിക്കുന്നു, "അയ്യോ, പാപമുള്ള ജാതി, അകൃത്യഭാരം ചുമക്കുന്ന ജനം, ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ സന്തതി: അവർ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, ... തലമുഴുവനും ദീനവും, ഹൃദയം മുഴുവൻ രോഗവും പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അടിതൊട്ടു മുടിവരെ ഒരു സുഖവുമില്ല, മുറുവും ചതവും പഴുത്ത വ്യണവും മാത്രമേയുള്ളൂ" (യെശ. 1:4–6). ആ കാലയളവു അവസാനിക്കുന്നത് ഇരുട്ട് ആഴ്ന്നിറങ്ങിക്കൊാണെന്നു യിരെമ്യാവിന്റെ എഴുത്തുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വിഗ്രഹാരാധന, മദ്യപാനം, അത്യാഗ്രഹം, മോഹം മൃഗീയമായ അക്രമങ്ങൾ എന്നിവയായിരുന്നു സ്വഭാവങ്ങൾ. രാഷ്ട്രീയമായ സദാചാരമില്ലായ്മക്കുമുൻപു ധാർമ്മികമായ അധഃപതനം സംഭവിച്ചിരുന്നു.

2. **പിൻതുടർന്ന പ്രവാസങ്ങൾ.** – യോശിയാവിനുശേഷം നാലു രാജാക്കന്മാർ വന്നു: യഹോവാഹാസ്, യഹോയീയാക്കിം, യഹോയീയാക്കിൻ, സദക്യാവു എന്നിവരായിരുന്നു. നല്ലവനായ യോശീയാവിന്റെ, മറ്റു പുത്രന്മാ

രും, മൂന്നാമത്തേത് അവന്റെ കൊച്ചുമകനും ആയിരുന്നു. എല്ലാവരും ഒന്നുകിൽ മിസ്രയീമ്യരുടെ പാവ, അല്ലെങ്കിൽ ബാബിലോണിന്റെ പാവ ആയിരുന്നു; കാരണം ആ കാലയളവിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നിനവെ അശൂര്യയുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു, അത് അനേക നൂറ്റാുകളോളം പാശ്ചാത്യ ആസ്യയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കയും, പിന്നീട് മേദ്യരുടെയും ബാബിലോണിന്റേയും യോജിച്ചുള്ള ആക്രമണത്തിൽ, മുങ്ങിപോവുകയും ചെയ്തു. അതുമുതൽ ബാബിലോണും മിസ്രയീമും ഉയർന്നതും താഴ്ന്നതുമായ മയിൽകുറ്റികളായി യെഹൂദ്യയെ നിലംപരിശാക്കി.[5] ഫറവോൻ നെക്കോ യഹോവാഹാസിനെ നീക്കം ചെയ്ത് അവന്റെ സഹോദരനായ യഹോയീയാക്കീമിനെ സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി. എന്നാൽ മിസ്രയീമ്യനെ ആസ്യയിലെ ഒരു പോരുകാരനായി നിർത്തുവാൻ ബാബിലോൺ തയ്യാറായില്ല. നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ തുടർച്ചയായ യെഹൂദ്യയെ ആക്രമിക്കലും പ്രവാസികളായി കൊുപോകലും നിമിത്തം, ശക്തരായ ബാബിലോണിന്റെ രാജാവ്, ആ നാടകം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

a. ആദ്യത്തെ പ്രവാസം. – അവൻ യെരുശലേം പിടിച്ചെടുത്തു (ബി. സി. 606), എന്നാൽ യെഹോയീയാക്കിം രാജാവിനെ വെറുതെ വിട്ടു, അവനെയും അവന്റെ ഏതാനും ആളുകളെയും പ്രവാസികളാക്കി എടുത്തിരുന്നു, അവരിൽപെട്ടവരായിരുന്നു ദാനീയേൽ, ശേദ്രക്ക്, മേശക്ക് അബേ-നേഗോ എന്നിവർ. അവർ രാജകീയ രക്തമുള്ള രാജകുമാരന്മാരും ദേശീയ നിയമത്തോടു കൂറുള്ളവരും ആയിരുന്നതുകൊു, അവരെ ദൂരീകരിക്കുവാൻ രാജാവ് ആഗ്രഹിച്ചു എന്നും സംശയം പറയാം. പതിനൊന്നുവർഷക്കാലത്തെ വാഴ്ചക്കുശേഷം അവൻ മാരകമായി മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

b. രാമത്തെ പ്രവാസം. – 597-ൽ നെബൂഖദ്നേസർ രാമതൊരു ആക്രമണം നടത്തി. മുപ്പത്തി-അഞ്ചുവർഷം പ്രവാസത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന, യെഹോയിയാക്കീനെ അവൻ നീക്കി കളഞ്ഞു. പ്രവാചകനായിരുന്ന യെഹെസ്ക്കേൽ, ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള പതിനായിരം പേരോടുകൂടെ, അതേ സമയം തന്നെ പ്രവാസത്തിലേക്കു പോയിരുന്നു. സിദെകിയാവിനെ പതിനൊന്നുവർഷക്കാല ഭരണത്തിനായി സിംഹാസനത്തിലേറ്റുകയും, എഫ്രാത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഭരണാധികാരിയായി വാഴുകയും ചെയ്തു.

c. മൂന്നാമത്തെ പ്രവാസം. – ഈ സമയത്തെല്ലാം ഒരു മിസ്രയീം പാർട്ടി യെരുശലേമിൽ നടക്കുകയും ബാബിലോൺ നുകത്തിൻകീഴിൽ ക്ഷുഭിതരാവുകയും, മിസ്രയീമുമായി ഒരു സഖ്യതയിലാവുകയും ചെയ്തു. എഴുപതു വർഷക്കാലം ദേശം ബാബിലോണിൽ അടിമകളായി പോകുമെന്നുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധി യിരെമ്യാവു അറിയിക്കുകയും, ആ ശക്തിക്കു കീഴ്പ്പെടുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാരണത്താൽ അവനെ നിഷ്ഠൂരമായി തുറുങ്കിലടച്ചിരുന്നു. ഒടുവിൽ നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ സൈന്യം യെഹൂദ്യക്കെതിരെ ഒരു പുതിയ മത്സരം തുറന്നുവിട്ടു. 586-ൽ, നിരാശപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഉപരോധത്തിനുശേഷം, അവൻ യെരുശലേം പിടിച്ചടക്കുകയും, സിദേക്യാവിന്റെ മക്കളെ അവന്റെ മുൻപിൽവെച്ചു കൊല്ലിക്കുകയും ചെയ്തു, അവന്റെ കണ്ണുകളെ നീക്കം ചെയ്ത്, ബന്ധിച്ച് ബാബിലോണിലേക്കു കൊുപോയി. നഗരമതിലുകൾ ഇടിഞ്ഞുവീണു, ആലയവും കൊട്ടാരങ്ങളും കത്തിക്കുകയും, ഉയർന്ന നിലയിലുള്ളവരെ പ്രവാസികളായി കൊുപോകയും ചെയ്തു. ദാവീദിന്റെ പട്ടണമായ യെരുശലേം, വിലയേ

റിയ ഓർമ്മകൾ ഉായിരുന്ന പട്ടണമാണ്, ഒന്നുമല്ലാതായി തീരുകയും, ഏതാനും വിശ്വസ്തരായ ആളുകളുടെ ഉള്ളിൽ മാത്രം നിൽക്കുകയും ചെയ്തു, എഴുപതു വർഷത്തെ പ്രവാസകാലം, വിശുദ്ധ നഗരത്തിനുവേി അവർ കാത്തിരിക്കുകയും, വാഗ്ദാനം ചെയ്ത മടങ്ങിവരവിനായി, നോക്കി പാർത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറിപ്പുകൾ

[1]ഏതൊരു എബ്രായ ചരിത്രം മുഴുവനും വിശദമായി പഠിക്കുവാൻ പ്രവചനപരമായ എഴുത്തുകൾ പഠിക്കേതു്. അവ നമുക്കു കൂടുതൽ വെളിച്ചം പകരുകയും, ധാർമ്മികവും സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവുമായ, ദേശത്തിന്റെ അവസ്ഥ തരികയും ചെയ്യുന്നു. പ്രവാസത്തിനുശേഷം എസ്രയാൽ എഴുതപ്പെട്ടതായിരിക്കാം ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്, അതു, ദാവീദിന്റെയും അവന്റെ വംശത്തിന്റെയും ചരിത്രമാണ്. ശൗലിന്റെ വാഴ്ചയും ഉത്തരരാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രവും ഏതാ് പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. [2]നോക്കുക ഏദെർഷേം, ''ഹിസ്റ്റ് ഓഫ് യിസ്രായേൽ ആന്റ് യൂദാ,'' വാ. V., pp. 129, 130. [3]2 രാജാക്കന്മാർ 16:3. [4]2 രാജാക്കന്മാർ 22:2. [5]ഡീനിന് "നെതർ," ഉായിരുന്നു.